

DECIZIE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

Examinând recursul declarat de către Direcția de Poliție a mun. Chișinău, în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău către Postolachi Vitalie privind încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 16 noiembrie 2016, Direcția de Poliție a mun. Chișinău din cadrul Ministerului Afacerilor Interne s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Postolachi Vitalie, solicitând încasarea sumei de 8945,96 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 ianuarie 2017, acțiunea Direcției de Poliție a mun. Chișinău a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, nu s-a dat curs apelului depus de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, apelantului fiindu-i acordat un termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii pentru depunerea apelului motivat, cauza fiind numită spre examinare pentru data de 06 iunie 2017.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, a fost restituită cererea de apel depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

La data de 03 august 2017, Direcția de Poliție a mun. Chișinău a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare la etapa primirii cererii de apel, fiindu-i acordat un nou termen pentru înlăturarea neajunsurilor.

În susținerea recursului declarat a menționat că, nu s-a prezentat în ședința din 06 iunie 2017 din motiv că nu a recepționat încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 prin care nu s-a dat curs apelului depus și nu a fost înștiințat despre ședința fixată.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă

recursul și să mențină încheierea.

În speță, se constată că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017, nu s-a dat curs cererii de apel depusă de Direcția de Poliție a mun. Chișinău, acordându-i-se termen de 10 zile din momentul recepționării acesteia, pentru prezentarea apelului motivat, ședința fiind fixată pentru 06 iunie 2017, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016, cererea de apel a fost restituită din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței.

La fel, Colegiul constată cu certitudine că Direcția de Poliție a mun. Chișinău cunoștea atât despre termenul de judecată fixat de către instanța de apel, cât și despre obligația de a lichida neajunsurile depistate, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației expediate (f.d. 62).

Conform art. 10 alin. (1) al Codului de procedură civilă, sancțiunile procedurale sînt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Potrivit art. 16 al Codului de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Conform art. 56 alin. (2) al Codului de procedură civilă, participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces. Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.

În lumina prevederilor legale raportate la caz, Colegiul analizând legalitatea încheierii recurate constată că din momentul depunerii cererii de apel și până la restituirea acesteia (06.02.2017-06.06.2017), Direcția de Poliție a mun. Chișinău a avut toate posibilitățile reale și timp suficient de a înlătura neajunsurile stabilite de către instanța de apel.

În acest sens, Colegiul reține că actul judecătorec de procedură implică cert obligația pozitivă a apelantului de a prezenta apelul motivat, iar nerealizarea acestei sarcini procedurale, precum și caracterul irevocabil al actului procedural prin care nu s-a dat curs cererii de apel, stabilit prin neatacarea acestuia, instituie prezumția recunoașterii legalității acestui act procedural și, în consecință, obligația de a se conforma cerințelor instanței de apel, denotă întrunirea în speță a temeiurilor legale pentru restituirea cererii de apel.

Articolul 6 §1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile.

În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 §1 al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele

utilizate și scopul vizat.

Potrivit practicii CtEDO (cauza Malahov c. Moldovei, hotărârea din 07 iunie 2007), restricția impusă accesului la o instanță judecătorească nu va fi compatibilă cu art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, decât dacă aceasta nu urmărește un scop legitim și nu există o legătură proporțională dintre mijloacele utilizate și scopul legitim urmărit.

Cu toate acestea, „dreptul la un tribunal” nu este absolut și poate fi limitat, în timp ce, prin însăși natura sa reclamă reglementare din partea statului, care urmează a alege mijloacele pe care le va folosi în acest scop. Și, întrucât, scopul stabilirii a unei taxe pecuniare pentru adresarea în instanțele judecătorești sunt îndreptate în interesul bunei administrări a justiției, acesta poate justifica impunerea unei restricții financiare a accesului persoanei la un „tribunal”. (cauza Tolstoy – Miloslavsky c. Regatului Unit, hotărârea din 13 iulie 1995).

Aplicând normele legale invocate mai sus și jurisprudența CEDO la speță, Colegiul remarcă ca fiind indubitabilă obligația apelantului de a înlătura în termenul stabilit neajunsurile depistate de instanța de apel, această obligație fiind stabilită de Lege și urmărind scopul unei bune administrări a justiției în R. Moldova.

Cu referire la argumentul recurentei, precum că acesta nu a făcut cunoștință du încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2017 prin care nu s-a dat curs cererii de apel depusă și nu a cunoscut despre data, locul și ora ședinței de judecată, Colegiul îl apreciază critic și îl respinge ca neîntemeiat, or după cum s-a constatat supra, la materialele cauzei există dovada recepționării acestei încheieri de recurent la data de 05 mai 2017, ultima având la dispoziție o lună pentru prezentarea apelului motivat.

Mai mult, principiul disponibilității participanților la proces de a se folosi cu bună-credință de drepturile procedurale, este afectat în pricină în condițiile în care pe parcursul unei perioade îndelungate menționate mai sus, apelanta cunoscând despre obligativitatea prezentării apelului motivat, obligație ce aparține acesteia potrivit Legii procedurale și în lipsa intervenției instanței de apel, nu a prezentat înscrisurile respective nici la declararea recursului.

În altă ordine de idei, însă în același context, contestarea cu recurs a încheierii de restituire a cererii de apel nu degreveză recurentul-apelant, în cazul în care recursul ar fi admis, să înlătore neajunsurile și să prezinte cererea de apel motivată, iar neefectuarea acestor acțiuni denotă caracterul de rea-credință a părții care urmărește scopul tergiversării examinării cauzei.

Mai mult ca atât, Colegiul atenționează Direcția de Poliție a mun. Chișinău că procesul de emitere a actelor de procedură ale instanțelor naționale este transparent, în acest sens, instanța de apel sesizată plasează pe site-ul oficial data, locul și ora ședinței, și soluțiile adoptate la caz, iar apelanta-recurentă, prin prisma principiului bunei credințe, urma să monitorizeze cursul judecării cauzei.

Luând în considerație cele indicate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că cererea de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 urmează a fi respinsă cu menținerea încheierii recurate.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Direcția de Poliție a mun. Chișinău.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Direcția de Poliție a mun. Chișinău către Postolachi Vitalie privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova